

РЕШЕНИЕ

№ 17294

гр. София, 07.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав, в публично заседание на 28.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **2313** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 118 от Кодекса за социалното осигуряване (КСО).
Образувано е по жалба на „И. Р. 1974-Р.“ –ЕООД- [населено място], представлявано от управителя И. Р. чрез адв. В. Й. срещу Решение № 1040-21-77/27.01.2026г. на директора на ТП на НОИ С.-град, с което е оставена без уважение като неоснователна жалба с вх. № 1054-21-110/22.12.2025г. от „И. Р. 1974-Р.“ –ЕООД срещу Задължителни предписания № ЗД-1-21-02106915/10.12.2025г., издадени от контролен орган в ТП на НОИ С.-град. Излагат се доводи, че решението и потвърдените с него задължителни предписания са незаконосъобразни, тъй като са издадени при липса на мотиви, при допуснати съществени нарушения на процесуалния закон - неизяснена фактическа обстановка и неправилно приложение на материалния закон. Искане се отмяна на оспореното решение и потвърдените с него задължителни предписания.

В съдебно заседание жалбоподателят чрез адв. Д. поддържа подадената жалба по изложените в нея съображения. Претендира се присъждане на направените разноски, за които представя списък.

Ответникът - Директора на ТП на НОИ С. град, чрез юрк. И. оспорва жалбата и моли същата да бъде оставена без уважение. Претендира присъждане на разноски по делото. Представя писмени бележки.

Административен съд София-град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

По повод подадено от М. М. Р. с ЕГН [ЕГН] заявление за отпускане на парично обезщетение за безработица /ПОБ/, длъжностното лице по осигуряването в ТП на НОИ – С. град установява, че

след прекратяване на трудовото му правоотношение с осигурител „Поделение 3.” на основание чл. 326, ал. 1 от КТ /с предизвестие на работника/, считано от 09.08.2025 г., от същата дата е назначен по трудово правоотношение за кратък период от време в дружеството жалбоподател, след което трудовият договор е прекратен на основание чл. 328, ал. 1, т. 2 от КТ. Последното поражда съмнения у длъжностното лице относно действително възникнало осигурително правоотношение с „И. Р. 1974-Р.“ –ЕООД, предвид краткият срок на трудовото правоотношение /в рамките на тримесечния срок от прекратяване на предходните правоотношения със съгласието на лицето/ и основанията за прекратяване, които обстоятелства сочат, че с назначаването при работодателя „И. Р. 1974-Р.“ –ЕООД е целяна промяна на основанията на последното прекратяване на осигуряването, което дава възможност ПОБ да се изчисли по реда на чл. 54б, ал. 1 от КСО и да се изплаща за срок, определен съгласно чл. 54в от КСО.

На 20.10.2025 г. М. Р. се е явил лично в ТП на НОИ – С. град и е попълнил декларация за факти и обстоятелства с данни относно трудовата му заетост в „И. Р. 1974-Р.“ –ЕООД, като е декларира, че е работил въз основа на трудов договор в дружеството на длъжност „продавач-консултант” с място на полагане на труд [населено място], [улица] – детски магазин „Р.”, дата на постъпване 09.08.2025 г. и размер на получаваното възнаграждение 2 450,00 лв. в брой. Като естество на извършваната работа лицето посочва „продажба на детски дрехи и играчки, и стоки” и начин на придвижване до работното място - пеша. Декларира работното време от 10 ч. до 17 ч. с продължителност от 8 часа, а за причина за прекратяване на трудовия договор – „намаляване обема на работа”.

С писмо вх.№4023-21-669/21.10.2025 г., към което е приложена декларацията на лицето и заповедта за прекратяване на трудовото правоотношение, длъжностното лице по осигуряването за безработица е изискала извършване на проверка по разходи на ДОО на осигурителя „И. Р. 1974-Р.“ –ЕООД, която да установи упражнявало ли е това лице реално трудова дейност и осигурено ли е по смисъла на КСО. В писмото е посочено, че при попълване на декларацията М. Р. се е затруднил при отговор на много от въпросите.

Със заповед №ЗР-5-21-02083280/23.10.2025 г. на ръководителя на ТП на НОИ – С. град е възложена проверка по разходите на ДОО на „И. Р. 1974-Р.“ –ЕООД, връчена на 21.11.2025 г. на упълномощеното лице В. П. З..

В хода на проверката и в изпълнение на Искане изх.№4023-21-669#3/03.11.2025 г. са представени изисканите документи. Резултатите от проверката са обективирани в КП от 10.12.2025 г. на контролен орган, от която е установено, че М. Р. е бил назначен по трудово правоотношение с трудов договор №3/09.08.2025 г., на основание чл. 67, ал. 1, т. 1 и във връзка с чл. 70, ал. 2 от КТ, на длъжност “продавач-консултант”, с код по НКПД 52232001, при пълно работно време от 8 часа, основно месечно трудово възнаграждение в размер на 2 450,00 лв., считано от 09.08.2025 г.

В представени ведомости за заплати, както и фишове за заплатата с присъствени форми за м. 08 и м. 09.2025 г., М. Р. фигурира с отразен осигурителен доход и стаж: м. 08.2025 г. – осигурителен доход 1 750,00 лв. за 15 отработени дни; м. 09.2025 г. – осигурителен доход 2 450,00 лв. за 20 отработени дни.

При извършена проверка в Регистър на осигурените лица /РОЛ/ се установява, че за М. Р. са подадени данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за м. 08 и м. 09.2025 г. в съответствие с представените първични счетоводни документи.

Трудовото правоотношение е прекратено със заповед № 1/01.10.2025 г. на основание чл. 328, ал. 1, т. 2 от КТ, считано от 01.10.2025г.

Във връзка с чл. 44-46 от АПК, В. П. З., в качеството на пълномощник на „И. Р. 1974-Р.“ –ЕООД декларира /с декларация вх. №4023-21-669#6/21.11.2025 г.), че М. Р. е бил нает по „лична

препоръка – близки”, като е полагал труд на адрес [населено място], [улица] работно време на търговския обект от 09 ч. до 19 ч. в делнични дни; от 10 ч. до 18 ч. в събота и от 10 ч. до 14 ч. в неделя. Естество на извършваната работа – „зареждане на детски стоки, подредба на магазина с разнообразни стоки, работа с клиенти, поддържане на чистота на обекта, водене на финансови документи”. Като причина за освобождаване на лицето посочва „намаляване обема на работа”.

В хода на извършваната проверка, предвид декларираното основание за прекратяване на правоотношението от лицето и от осигурителя /намаляване обема на работа/, във връзка с изпратено запитване е получен отговор от ТД на НАП С., офис „В.”, с вх. №4023-21-669#9/28.11.2025 г. с информация за регистрирани фискални устройства с реализирани обороти и декларирани търговски обекти. Дружеството има регистрирано фискално устройство на обект за търговска дейност с детски дрехи, играчки и др. с наименование Детски магазин „Р.” на адрес [населено място], [улица]. При анализ на предоставената справка за регистрирани обороти не е установена драстична промяна в дневните обороти, която да предполага назначаване на продавач-консултант, както се твърди в декларацията от дружеството.

Предвид констатациите и липсата на категорични доказателства за извършваната от М. Р. реална трудова дейност, контролният орган не е потвърдил подадените данни за осигурителен стаж и доход на лицето по правоотношението с осигурителя „И. Р. 1974-Р.“ –ЕООД. Издадени са оспорените Задължителни предписания /ЗП/ № ЗД-1-21-02106915/10.12.2025г. от контролен орган в ТП на НОИ С.-град до осигурителя за заличаване на подадените данни по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО за М. М. Р. за периода от 09.08.2025 г. до 30.09.2025 г. вкл.

С оспореното в настоящото производство Решение № 1040-21-77/27.01.2026г. Директорът на ТП на НОИ С. - град е приел, че жалба с вх. № 1054-21-110/22.12.2025г. от „И. Р. 1974-Р.“ –ЕООД срещу Задължителни предписания № ЗД-1-21-02106915/10.12.2025г., издадени от контролен орган в ТП на НОИ С.-град е неоснователна и я е оставил без уважение.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът направи следните правни изводи: Жалбата е депозирана в срок, от надлежна страна и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Обжалваното решение е издадено от компетентен административен орган по чл. 117, ал. 3 от КСО и отговаря на изискванията на чл. 59 от АПК относно форма и съдържание. Решението е надлежно мотивирано, като са посочени фактическите и правни основания за постановяването му в контролното производство, както и съображенията на директора на ТП на НОИ – С. град, въз основа на които жалбата срещу ЗП от 10.12.2025 г. на контролен орган от ТП на НОИ – С. град, е оставена без уважение като неоснователна. На основание чл. 97, ал. 1, изр. второ от АПК, мотивите на обжалваното решение в контролното производство допълват мотивите на ЗП по чл. 117, ал. 1, т. 3 от КСО. Не се констатират съществени нарушения на административно-производствените правила.

При преценката за законосъобразност на административния акт съдът счита, че решението и потвърдените с него ЗП са издадени при спазване на материалноправните разпоредби и съобразяване с целта на закона.

Правомощията на контролните органи по чл. 107 от КСО са регламентирани в чл. 108, ал. 1, като на основание т. 3 им е възложено да дават задължителни предписания за спазване на

разпоредбите на ДОО и дейността, възложена на НОИ. Осъществяваният контрол по разходите на ДОО е последващ и се извършва по реда на Инstrukция № 1 от 03.04.2015 г. за реда и начина за осъществяване на контролно-ревизионна дейност на контролните органи на Националния осигурителен институт /Инstrukцията/, чрез извършване на проверки и ревизии при осигурителите, като за целта изискват необходимите документи, сведения, справки, декларации, обяснения и носители на информация, свързани със спазване на осигурителното законодателство и нормативните актове; да изискват от физическите лица, включително едноличните търговци и юридическите лица и техните подразделения да декларират банковите си сметки в страната и в чужбина, както и да предоставят документи, свързани с упражняваната трудова и стопанска дейност.

Няма спор относно факта на наличие на осъществявана търговска дейност от дружеството жалбоподател, с регистрирано фискално устояство /ФУ/ в нает обект в [населено място].

Спорът е относно факта на реално упражнена/извършена трудова дейност от М. Р. в дружеството на длъжност „продавач-консултант” в периода от 09.08. до 30.09.2025 г., за който дружеството е подавало осигурителни данни в Регистъра на осигурените лица /РОЛ/ за посоченото лице, което има документирано трудово правоотношение/трудова договор.

Установява се, че обемът на продажби на дружеството не обосновават необходимостта от наемането на М. Р. /съпруг на управителя/ по трудов договор на длъжността „продавач-консултант” на пълно работно време от 8 часа, с основно месечно възнаграждение от 2450 лв. Обоснован е изводът на административния орган, че заплатата на М. Р. не е оправдана, доколкото по данни от НАП за постъпленията в касата магазина на дружеството, които съгласно Справка за регистрирани данни от ФУ /кол. 9 от ред 990 до 1023/ за периода от 09.08. до 30.09.2025 г., са в размер на едва 1889.10 лв. Видно от справката на НАП е, че в магазина ФУ е работило само на дати 12.09.2025г. и на 13.08.2025г. /присъствени дни/, което също е опосредствано доказателство за обема работа и за реалната необходимост от наемането на М. Р. по трудов договор на длъжността „продавач-консултант” в магазина. Освен това Р. има предишен трудов опит единствено като шофьор.

В тази връзка, спорът по делото е и относно правилно приложение на чл. 10 от КСО и §1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО –реалното упражняване на трудова дейност /и то точно на длъжността, посочена в трудовия договор/длъжностната характеристика, а не някаква друга деятелност на М. Р./, във връзка с чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО – относно не/основателно подаваните от осигурителя/жалбоподателя данни за М. Р. в РОЛ.

Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ.

С §1, ал. 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби /ДР/ на КСО е въведена легалната дефиниция на понятието „осигурено лице” - физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1, и за което са внесени или дължими осигурителни вноски.

С оглед цитираните разпоредби, за да е осигурено лицето, едно от условията, на които трябва да отговаря, е да извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 от КСО. Наличието на подадено уведомление за сключен трудов договор и подаването на данни по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО не са достатъчни предпоставки, за да се приеме, че е възникнало осигурително правоотношение и произтичащите от него права на обезщетения и пенсии, изчислени по подадените данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, тъй като не съществува идентичност на трудовото и осигурителното правоотношение. В този смисъл е и трайно

установената съдебна практика на ВАС /Решение №14866/02.12.2020 г. по адм.д.№11209/2020 г.; Решение №15214/09.12.2020 г. по адм.д.№ 11380/2020 г.; Решение №598 от 25.01.2022 г. по адм.д. №8377/2021 г.; Решение №1253 от 10.02.2022 г. по адм.д.№8679/2021 г.; Решение №1446 от 16.02.2022 г. по адм.д.№9599/2021 г.; Решение №1458 от 16.02.2022 г. по адм.д.№9309/2021 г.; Решение №1592 от 21.02.2022 г. по адм.д.№8170/2021 г.; Решение №1805 от 24.02.2022 г. по адм.д.№ 272/2022 г.; Решение № 1865 от 28.02.2022 г. по адм.д.№ 9305/2021 г. и др./.

Осигурителното правоотношение възниква при изпълнение на предпоставките, регламентирани в КСО – реално упражняване на трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 от КСО, с внесени или дължими осигурителни вноски /по арг. от чл. 10, ал. 1 от КСО/. С други думи – наличието на трудово правоотношение не доказва наличието и на осигурително.

Наличието на трудов договор, подаването на уведомление в НАП за сключването на такъв и подаването на данни в РОЛ в законоустановените срокове сочат, че се е целяло документирание на трудово правоотношение между М. М. Р. и жалбоподателя, но представените доказателства вкл. и ведомостите за начислени и изплатени възнаграждения, не доказват реалното упражняване на трудова дейност.

Предвид гореизложеното, контролният орган е направил правилна преценка, че лицето М. Р. не е извършвало реално трудова дейност по трудово правоотношение в „И. Р. 1974-Р.“ –ЕООД и същият не е бил осигурено лице по смисъла на § 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО, и са издадени Задължителни предписания № ЗД-1-21-02106915/10.12.2025г. за заличаване на подадените по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО данни за периода от 09.08. до 30.09.2025 г. вкл.

По така изложените съображения жалбата е неоснователна и като такава следва да се отхвърли.

С оглед изхода на делото, искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да се уважи в размер на 102.26 евро или 200 лева съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК, приложим съгласно чл.144 от АПК във вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ /обн., ДВ, бр. 5 от 17.01.06г./.

По изложените съображения, Административен съд – София град, III отделение, 55 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „И. Р. 1974-Р.“ –ЕООД срещу Решение № 1040-21-77/27.01.2026г. на директора на ТП на НОИ С.-град, с което е оставена без уважение като неоснователна жалба от „И. Р. 1974-Р.“ –ЕООД срещу Задължителни предписания № ЗД-1-21-02106915/10.12.2025г., издадени от контролен орган в ТП на НОИ С.-град.

ОСЪЖДА „И. Р. 1974-Р.“ –ЕООД - [населено място], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя И. Р. да заплати на ТП на НОИ С. - град съдебни разноски в размер на 102.26 евро.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред ВАС в 14-дневен срок от получаването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: